

Katarína Löfflerová

Ez az érettségi képem. Az iskola [a líceum] után először egy biztosítóban voltam, de rövid ideig. A leghosszabb ideig a Klinger gyárban. A Klinger gyárat 1888 után alapította Heinrich Klinger, aki kihasználta az általános szőlővész következményeként jelentkező munkaerő-felesleget. A gyártási program az impregnált (vízhatlan) szövetek előállítására irányult, melyek iránt elsősorban a hadsereg és a tengerészet érdeklődött. A növekvő kereslet kielégítésére Klinger Liptószentmiklóson és Szlovákia határain kívül is alapított ipartelepeket. Egyike volt azoknak, akik lakásokat biztosítottak alkalmazottjaik részére: egy családi házból álló telep felépítését

kezdeményezte. A gyár termelése 1945 után leállt. - A szerk.] dolgoztam. Igazgatósági tag volt itt az egyik bácsim, és ez hozott be engem ide. Sokat dolgoztunk. Szombaton is dolgoztunk még annak idején. Ez egy nagyon jó iskola volt. Akkor minden németül ment. Mert gimnáziumba jártam és nem kereskedelmibe, nem tudtam gyorsírni. Ezért nekem kötelezni kellett magam, hogy három hónap alatt megtanulok gyorsírni. Meg is tanultam, és nagyon gyorsan ment, meg is voltak velem elégedve, csak nem tudtam elolvasni. Volt egy idősebb kolléga, és az olvasta el nekem a saját gyorsírásomat. Évekig voltam ott, egészen addig, míg ki nem dobtak. Németek vették át a gyárat, és mint zsidót, valamennyiünket kidobtak. A főmérnök is zsidó volt, az egyik igazgató is. Én a végén kerültem ki, mert az exportosztályon voltam alkalmazásban, és az angoltudás a németeknek is kellett.